

ת"פ 6085/07/20 - מדינת ישראל נגד אברהם בדור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 6085-07-20 מדינת ישראל נ' בדור ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אברהם בדור

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד קרן לוי

ב"כ הנאשם: עו"ד אלי כהן

גזר דין בעניינו של הנאשם 1

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **סחיטה באיומים**, לפי סעיף 428 סיפא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (אישום ראשון).

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 בחוק (אישום שני).

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, באישום הראשון, במהלך חודש יוני 20' הנאשם והנאשם 2 או מי מטעמם (להלן: "הנאשמים") יצרו פרופיל פיקטיבי ברשת החברתית "פייסבוק" תחת השם "ליאן בר שלמה", שייצג לכאורה קטינה בת 15. בנוסף נכנסו הנאשמים לצ'אט באתר וואלה המכונה "טוטאל צ'אט" (להלן: "הצ'אט") תחת הכינוי הפיקטיבי "ליאן", קטינה בת 15 והתכתבו עם גברים שונים. ביום 9.6.20 התכתבו הנאשמים עם המתלון בצ'אט תחת הכינוי "ליאן" כשהם מתחזים לקטינה בת 15. במהלך ההתכתבות ביקשו הנאשמים מהמתלון להמשיך את שיחתם בווטסאפ ולצורך כך שלחו לו מספר טלפון. הנאשמים התכתבו עם המתלון בווטסאפ עד ליום 14.6.20 ובמועד זה שלחו הנאשמים למתלון הודעה מאיימת בווטסאפ ובו כתבו: "שלום אדוני... זה אבא של ליאן תחזור אלי ומהר לפני שאתה מסתבך ומקלל את היום שנוולדת".

המתלון נבהל מההודעה והתקשר למספר הטלפון של "ליאן", הנאשם ענה לשיחה כשהוא מתחזה לאביה של ליאן, **איים על המתלון והורה לו לשלם לו סך של 20,000 ₪ במזומן בשל התכתבותו עם בתו הקטינה** ובתגובה לכך השיב המתלון שאין ברשותו סכום זה. הנאשם שב ודרש לקבל את הכסף גם אם לצורך כך המתלון יאלץ לקחת

הלואה ואיים עליו באומרו: "אנחנו יודעים עליך הכל, יודעים איפה את גר, יש לנו את הפייסבוק שלך בסוף האנשים שלי יגיעו אליך. רק על עורכי דין אתה תוציא 200 אלף ₪. לא כדאי לך להתעסק איתנו".

המתלון שב ואמר שאין בידו את סכום הכסף המבוקש, והנאשם נעתר לחלק את תשלום דמי הסחיטה, כך שהמתלון ישלם מחצית מהסכום באופן מיידי ומחציתו בחודש לאחר מכן. המתלון השיב כי יוכל לשלם באופן מיידי סך של 5,000 ₪ ולמחרת את 5,000 ₪ הנותרים. **המתלון הצליח למשוך מחשבון הבנק סך של 4,000 ₪ בלבד, התקשר לנאשם וזה הורה לו לשלם באופן מיידי את הסכום הזה ואת יתרת 6,000 ₪ ישלם למחרת. הנאשם הנחה את המתלון להגיע למושב אלישמע לצורך מסירת התשלום שם ימתין לו אדם מטעמו. באותו היום בשעה 18:30 הגיע המתלון למושב אלישמע שבידיו סך של 4,000 ₪ ולאחר מספר דקות הגיע למקום הנאשם 2 רכוב על אופנוע, ניגש למתלון וזה מסר לו את התשלום. הנאשם 2 נטל את הכסף ונסע מהמקום.**

כעבור זמן קצר התקשר הנאשם למתלון וביקש לוודא שהתשלום בוצע והורה לו לשלם את היתרה למחרת. ביום 15.6.20 שלחו הנאשמים הודעת ווטסאפ למתלון וכתבו: "אתה בדרך לשם". בתגובה המתלון ביקש שהות נוספת כדי להשיג את הכסף. בשעת ערב שלח המתלון הודעה לטלפון של "ליאן" וכתב שבעוד שעה יגיע למושב אלישמע עם סכום הכסף, וכחצי שעה לאחר מכן התקשר הנאשם למתלון ואמר לו שבתוך חצי שעה יגיע אדם מטעמו לקבל את הכסף. כחצי שעה לאחר מכן הגיע הנאשם 2 רכוב על אופנוע, ניגש למתלון, קיבל לידי סך של 6,000 ₪ ונסע מהמקום. דקות אחדות לאחר מכן התקשר הנאשם למתלון וביקש לוודא שהתשלום בוצע והורה לו להעביר לידיהם עד ליום 18.6.20 את יתרת דמי הסחיטה בסך של 10,000 ₪. ביום 18.6.20 בשעת אחר הצהריים התקשר המתלון לטלפון של "ליאן" ואמר לנאשם שאין ביכולתו לשלם את יתרת דמי הסחיטה ובתגובה לכך אמר הנאשם כי אין זה מעניינו, דרש לקבל לידי את הסכום וניתק את השיחה. זמן קצר לאחר מכן התקשר הנאשם למתלון ואמר כי הוא צריך להתייעץ עם שותפיו והעלה לשיחת ועידה את הנאשם 2 אשר אמר בשיחה כי הם יאפשרו למתלון למסור לידיהם את הכסף ביום 21.6.20.

ביום 21.6.20 החל המשעה 8:00 בבוקר התקשרו הנאשמים למתלון ומשלא ענה לשיחות שלחו לו הודעות טקסט והודעות ווטסאפ מאיימות וביניהן: "אני אאנס אותך", "נותן לי להסתובב לחפש אותך", "שנפגש תבין שלא היה לך כדאי", "יש לך 5 דקות לחזור אלי", אם לא תחזור האישה הזאת תסבול במקומך ואותך אזיין בלי קשר". בהמשך אותו היום בשעת צהריים התקשר הנאשם למתלון ושאל אותו: "מה אתה רוצה שיקרה?", המתלון התנצל ואמר שהוא מנסה להשיג את הכסף ובתגובה הנאשם איים עליו באומרו: "יש לך בדיוק עד 20:00 לא דקה אחרי... עד 20:00 אתה אצלי.. לא מתקשר אליך עוד פעם".

בין לבין המתלון התלון במשטרה וזו נערכה לקיום שיחות מבוקרות עם הנאשמים. כהכנה לקראת פגישה מבוקרת שערכה משטרת ישראל, התקשר המתלון לטלפון של "ליאן" ביום 21.6.20 בשעה 19:30 ולא היה מענה. כעבור זמן קצר הנאשם 2 התקשר מהטלפון של "ליאן" למתלון והורה לו להגיע עם הכסף למושב אלישמע. כחצי שעה לאחר מכן במסגרת פגישה מבוקרת שערכה המשטרה, הגיע המתלון ובידו 5,000 ₪ למושב אלישמע, אז התקשר הנאשם למתלון והנחה אותו להגיע למקום סמוך שם המתין הנאשם 2. בעת המפגש ביניהם מסר המתלון לנאשם 2 את הכסף.

לפי האישום השני, ביום 15.6.20 התכתב הנאשם או מי מטעמו עם מתלון נוסף, ב.ב, בצ'אט תחת הכינוי "ליאן" כאשר הוא מתחזה לקטינה בת 15 ובשלב מסוים עברו הנאשם וב.ב להתכתב בווטסאפ. ביום 16.6.20 בשעת ערב הנאשם ואחרים שזהותם אינה ידועה התקשרו לב.ב וכחלק ממצג השווא של הנאשם, שוחחה עם ב.ב דוברת שזהותה אינה ידועה אשר הציגה עצמה לפניו כקטינה. ביום 17.7.20 שלח הנאשם או מי מטעמו הודעה מאיימת לב.ב וכתב: "אני אבא של הילדה תזהר ותענה לטלפון מיד". מיד לאחר מכן התקשר הנאשם לב.ב ואיים: "אזיין

אותך. אכסח תבוא היום לנתניה עד 16:00". בהמשך אותו היום התקשר הנאשם עוד מספר פעמים ל.ב.ב אשר לא ענה לשיחותיו, אז שלח הנאשם או מי מטעמו הודעה מאיימת בה נכתב בין היתר: "אחפש אותך. אני אמצא אותך. אתה תקלל את היום שנולדת. ארדוף אותך" ולאחר מכן המשיך הנאשם להתקשר ל.ב.ב.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. אין הסכמה לעונש בין הצדדים.

4. לשם השלמת התמונה, הנאשם 2 הורשע בביצוע עבירה של סיוע לסחיטה באיומים במסגרת האישום הראשון בלבד. הוא נדון במסגרת הסדר טיעון לעונשים של 7 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן בסך של 7,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 39 גרוש ואב לשני ילדים, מתגורר בגפו ואינו עובד בחודשים האחרונים. סובל ממחלה בגינה מטופל תרופתית ואף קיבל רישיון לשימוש בקנאביס רפואי. נשר ממערכת החינוך בתום 9 שנות לימוד, לא גויס לצבא על רקע אי התאמה. לאורך השנים עבד בחברה בבעלות משפחתו. תאר כי מצבו הכלכלי ירוד לאורך השנים האחרונות וכי צבר חובות כבדים.

בגיל 20 החל בשימוש מזדמן בסמים מסוג קנאביס, אשר הסלים בהמשך לשימוש אינטנסיבי בסמים מסוג קוקאין ואקסטזי. לדבריו לפני 13 שנים הפסיק לצרוך סמים באופן עצמאי. מסר כי על רקע מצבו הבריאותי משתמש בסמים מסוג קנאביס המקלים על כאבו והציג אישור רפואי לשימוש בקנאביס. בדיקות שתן שנערכו לו נמצאו נקיות מסמי רחוב.

עברו הפלילי כולל שש הרשעות קודמות בין השנים 1998-2008 בגין עבירות מתחום האלימות, הסמים, הרכוש והפרת הוראה חוקית. הוא ריצה עונשי מאסר בעבודות שירות. מוכר לשירות המבחן מאבחונים קודמים, שהאחרון שבהם בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג. הנאשם התקשה לשתף פעולה ושלל בעייתיות במצבו. במסגרת חקירת המעצר בתיק זה התרשם שירות המבחן ממי שמגיל צעיר התנהל באופן לא יציב, צרך סמים וגילה מעורבות שולית. **בשנים האחרונות חלה התמתנות במעורבותו הפלילית, אך הוא מחזיק עדיין בעמדות בעייתיות ביחס לחוק, בעל דפוסי חשיבה שוליים ובמצבי דחק נוטה להתנהגות שולית הממוקדת במילוי צרכיו המידיים.** במסגרת צו פיקוח מעצר, נוכח ההתרשמות שהנאשם נ ג דפוסים התמכרותיים ברגעי משבר, בחנו עמו את האפשרות לשלבו בטיפול בתחום ההתמכרויות, אולם הנאשם שלל בעייתיות במצבו בתחום זה. בהמשך התקיימו עמו שיחות פרטניות במהלכן עלה שהוא מגלה מודעות ראשונית לקשייו בוויסות דחפים, אך אינו ער לסיכון ולדפוסיו האלימים. **במסגרת הקשר עמו עלו מצדו התנהגויות תוקפניות ואימפולסיביות כלפי אנשי צוות בשירות המבחן ועלתה התרשמות מדפוסים מניפולטיביים, קשיים בוויסות דחפים וחוסר הכרה לסיכון במצבו.**

ביחסו לעבירה, **נטל אחריות למעשיו** והסביר כי ברקע לביצועה מצוקה כלכלית קשה עמה התמודד וקושי לפנות למשפחתו ולסביבתו בבקשה לעזרה ותמיכה במצבו. לדבריו נטל הלוואות מגורמים פרטיים וכאשר התקשה להחזיר חובותיו קיבל איומים על חייו. **מסר כי יצר חשבון פיקטיבי בו התחזה לקטינה וקיים שיחות בעלות אופי מיני עם גברים מבוגרים ובהמשך התחזה לאביה של הקטינה וסחט גברים באיומים במטרה להשיג כסף. לדבריו, הנאשם 2 הוא חברו אשר לא היה מודע לשיחות שקיים עם המתלוננים ותפקידו היה איסוף הכסף בלבד.** שירות המבחן התרשם שעל אף שמבטא באופן מילולי הבנה לפסול במעשיו, הוא נוטה למזער את התנהגותו הבעייתית ומתקשה להכיר בפגיעתו במתלוננים וזאת על רקע תפיסתו כי מעשיהם של המתלוננים חמורים משלו.

הנאשם הביע רצון לקבל כלים לעריכת שינוי בחייו והביע מוטיבציה ראשונית ומילולית להשתלב בטיפול קבוצתי לעוברי חוק.

בסיכום התרשם שירות המבחן כי לאורך חייו התקשה הנאשם בתפקוד יציב במסגרות חייו וסיגל לעצמו דרכי התמודדות בעיתיות ועברייניות במצבי לחץ ואף פנה לאורך חייו לשימוש בסמים. עם זאת, חלה רגיעה במעורבותו בפלילים בשנים האחרונות. הנאשם מתקשה לפנות לקבלת עזרה מסביבתו, ובמצבי לחץ נוטה לפנות למענים שוליים ומתקשה לבחון דרכים מקדמות להתמודדות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע משבר כלכלי שחוזה, היעדר כלים להתמודדות עם קשייו, תחושות תסכול וחוסר אונים ממצבו ובחירה בפתרון מהיר וקל לקשייו. **להערכת שירות המבחן הסיכון להישנות התנהגות אלימה הוא ברמה בינונית ותוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית.** כגורמי סיכון להישנות עבריינות מנה שירות המבחן את עברו הפלילי, חומרת העבירות והחזרתיות שבהן גם התנהלות שיטתית, מתוכננת ומניפולטיבית בעבירות, דפוסי התמודדות מכשילים במצבי לחץ, נטייה להתמכרות ומצב כלכלי ירוד. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את שאיפתו לשנות את דפוסי המכשילים, נכונות להשתלב בטיפול והתרשמות כי ההליך הנוכחי מהווה עבורו גורם מרתיע. להערכת שירות המבחן שילובו בטיפול עשוי לסייע להפחית את הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.

שירות המבחן המליץ על שילובו בטיפול במסגרת צו מבחן למשך שנה לצד עונש של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

ראיות לעונש

6. עמדת המתלונן, כפי שהובאה על ידי בא כוחו (תע/1) - בה מתאר כי עבר סחיטה באיומים שגרמו לו להעביר בעל כורחו סך של 10,000 ₪ עת שהנאשמים הטילו עליו אימה כאשר איימו שאם לא יעביר להם את הכסף, הם ימצאו אותו ויגרמו לו לנזק גופני. חווה פחד בצורה הקשה ביותר שניתן לתאר עד שביקש את עזרת המשטרה. מעשי הנאשמים גרמו לו לחוסר שינה במשך ימים רבים, פחד מכל שיחת טלפון בלתי מוכרת וחשש לחייו ולחיי משפחתו בשל האיומים. הכסף בסך 10,000 ₪ שהעביר לידי הנאשם טרם הושב לו, והוא נאלץ בנוסף לשאת בשכר טרחת עו"ד, שאת שירותיו שכר כדי שייצגו בהליכים. הוצאת סכומים אלה אילצה אותו לשבור קופות חיסכון ולגייס כספים בהלוואה מחברים ובני משפחה וכמעט הביאה אותו למצב של חוסר כל. מבקש לקבל לידי את כספי הסחיטה ופיצוי שיהלום את הנזק שנגרם לו.

7. גב' קרין בדור - העידה כי היא גרושתו של הנאשם. לה ולנאשם יש שני ילדים, אחד מהם לא ראה את הנאשם במשך תקופה ממושכת, והבין שאביו עצור, דבר שגרם לנסיגה משמעותית במצבו. הנאשם הוא אב דומיננטי בחיי ילדיו וכאב הוא משמש דוגמה ראויה לילדיו. בנם זקוק לדמותו של אביו בחייו. היא עושה מאמצים רבים לסייע לבנם המשולב בטיפול ובהיעדר סיוע מצד הנאשם לא תוכל לעמוד בתשלום הטיפול בו.

8. דוח סיכום טיפול מיום 3.10.21 החתום על ידי גב' רויטל זילברמינץ - פסיכותרפיסטית מטפלת באומנות, ממנו עולה שהנאשם הגיע לטיפול בחודש מרץ '21 בגין תחושות מועקה וחרדה שחש וביקש לערוך חשבון נפש ולבחון את חייו. חש רצון למציאת שלוה בחייו. הוא אובחן על ידי פסיכיאטר בטרם הגיע לטיפול כלוקה בהפרעת קשב וריכוז והפרעת חרדה. הומלץ על טיפול תרופתי אולם הנאשם בחר שלא להיעזר בטיפול תרופתי. הנאשם הגיע ל-6 פגישות טיפוליות ואז הוא חלה באופן שמנע את הגעתו לטיפול במשך חודשיים. בתקופה זו התקיימו עמו שיחות טלפוניות קצרות. בהמשך שב ל-4 פגישות נוספות ואז הפסיק את הטיפול כיוון שהתקשה לעמוד בתשלום. בפגישות עמו היה עסוק בחשבון נפש הקשור בהסתבכותו עם החוק, בקשריו הזוגיים, יחסיו עם בני משפחתו, התפתחותו המקצועית ואודות האופן בו הוא פעל עד היום. כאשר שב לטיפול הוא החל ליטול את הטיפול התרופתי הנפשי. המטפלת המליצה

על המשך מעקב פסיכיאטרי והמשך טיפול פסיכותרפי לעיבוד התכנים שעלו בפגישות.

טיעוני הצדדים

9. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד קרן לוי, מדובר במעשים חמורים שפגעו בערכים המוגנים של שלום גופו, חירותו, שלוות נפשו ובטחונו של אדם, כמו גם האוטונומיה שלו. המאשימה ערה להמלצת שירות המבחן אך מבקשת להפנות לדברים העולים בתסקיר כגון היסטוריה השימוש שלו בסמים, נטייתו למזער את התנהגותו הבעייתית, קשייו להכיר בפגיעה במתלוננים על רקע תפיסתו שמעשיהם חמורים משלו, דרכי ההתמודדות הבעייתיות והעברייניות שסיגל לעצמו בפתרון בעיות ובמצבי לחץ, ונטייתו לפנות למענים שוליים בעת שנמצא במצבי קושי ומצוקה. שירות המבחן סבור שטיפול ייעודי מתאים לנאשם. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע מוטיבציה להשתלב בטיפול ממושך ולניהול אורח חיים תקין.

לעומת הנאשם 2, הנאשם הוא זה שזם את הרעיון והוציא אותו לפועל. הנאשם 2 הורשע בעבירת סיוע בלבד והושתו עליו 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן קיים ביניהם הבדל רב כאשר חלקו של הנאשם 2 קטן יותר מחלקו של הנאשם.

המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל ולמקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם בהתחשב בעברו הפלילי שהתיישן והחלקים החיוביים שעלו בתסקיר. עם זאת, מדובר בעבירה חמורה המצדיקה ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל ולא בעבודות שירות כהמלצת שירות המבחן.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן שיבטא את הפגיעה - כאשר 10,000 ₪ לא הוחזרו למתלונן.

10. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אלי כהן, למרות הסדר הטיעון שנערך עם הנאשם 2, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שהנאשם 2 הוא מבצע בצוותא שתפקידו היה לקחת את הכסף מהמתלונן, ולא מסייע. כתב האישום מציין כי הנאשמים או מי מטעמם התכתבו עם המתלונן תחת הכינוי "ליאן", וכי הנאשמים או מי מטעמם שלחו הודעת ווטסאפ מאימת, ובהמשך הנאשם 2 הגיע ברכיבה על אופנוע לקבל את הכסף. לכל אחד מהם היה תפקיד ושניהם יצרו את הדמות. בהמשך כתוב שהנאשם אמר למתלונן בשיחה הטלפונית עמו שהוא צריך להתקשר לשותפיו והעלה את הנאשם 2 לשיחה במהלכה הנאשם 2 דיבר עם המתלונן. האיומים הקשים הם של הנאשמים ביחד. בהמשך הנאשם 2 התקשר למתלונן והורה לו להגיע עם הכסף. הנאשם 1 שוחח עם המתלונן בטלפון אך מעולם לא פגש אותו לעומת הנאשם 2 אשר שוחח עמו בטלפון מספר פעמים, נפגש עמו וקיבל ממנו את הכסף.

המעשים בוצעו לפני 14 חודשים ומאז הנאשם היה נתון במעצר בית כ-4 חודשים ובהמשך בתנאים מגבילים. היה עצור במשך 18 ימים. עד היום הוא במעצר בית לילי. סכום הכסף שנסחט הוא 10,000 ₪ והנאשם 2 פיצה את המתלונן בסך של 7,000 ₪. האישום השני הוא איום שלא צלח. מדובר במעשים במועדים סמוכים והם תחת אותה מסכת, לכן מדובר באירוע אחד.

לנאשם יש עבר פלילי שכולו התיישן, עבירות שנדונו בבית משפט השלום, האחרונה לפני 14 שנים. זאת לעומת הנאשם 2 שעברו אמנם ישן יותר, אך בעבירות רלוונטיות של סחיטה בכוח, סחיטה באיומים והדחה בכוח ובאיומים. מאז הנאשם עבר כברת דרך, כפי שאף שירות המבחן מציין בתסקירו, והוא התמתן במעשיו. היה לו שלב בחיים של שימוש בסמים אך הוא הפסיק לצרוך סמים ובבדיקות שנערכו הוא נמצא נקי. הוא עבד עם אביו בעבודה פיזית, נישא ונולדו לו שני ילדים. אחיו שהיה קרוב אליו נהרג בתאונת דרכים וכך גם חברו ושותפו של הנאשם נהרג בתאונה וכל זה הכניס אותו למשבר נפשי עמוק והוא היה זקוק לעזרה שלא ניתנה לו. לאחרונה חלה וקיבל רישיון לקנאביס רפואי. לפני כחודש הוא שב

לעבוד עם אביו והוא מפרנס את משפחתו. המעצר הנוכחי היה טראומטי עבורו ובעקבותיו הוא פנה ביוזמתו לטיפול כדי לייצב את חייו ולהמשיך בדרך טובה בעצמו ועם ילדיו.

העבירה בוצעה בתקופת הקורונה כאשר הוא היה בחל"ת, והיה במצוקה מבחינת המחלה ומבחינה כלכלית ומכאן עלה הרעיון לביצוע העבירה. שירות המבחן והמטפלת הפרטית בדעה שהוא זקוק לעזרה טיפולית. על פי התסקיר, קיים צורך שלו בטיפול וקיימת מוטיבציה לטיפול, וזאת בנוסף לכך שפנה לטיפול פרטי שעליו שילם ממיטב כספו. הוא ביטא בפני שירות המבחן עייפות מאורח חייו השולי, והעבירה נעשתה מתוך משבר ובהיעדר כלים להתמודדות. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את שאיפתו לשנות את דפוסיו השוליים, נכונות להשתלב בטיפול וההתרשמות שההליך הווה עבורו גורם מרתיע. ניתנה המלצה שיקומית וההגנה עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן.

אף אם הנאשם דיבר עם המתלונן יותר מאשר הנאשם 2, עדיין הנאשם 2 נדון לעונש של 7 חודשי עבודות שירות, כשהוא מבצע מספר שעות מצומצם ביום. מתחם העונש בעניינו של הנאשם צריך לנוע בין 7 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. יש להעדיף עונש לריצוי בעבודות שירות מאשר להטיל עליו עונש מאסר בפועל שיפגע לא רק בנאשם אלא גם בילדיו. הנאשם מוכן לפצות את המתלונן, תוך התחשבות בעונש שהוטל על הנאשם 2.

11. הנאשם טען שהוא מתנצל על המקרה. כל חייו הוא עבד. אינו מצדיק את מעשיו, אך המעשים אינם חלק משגרת חייו. כל השנה הנוכחית שילם לעו"ד ולטיפולים. התקופה שהיה בבית מהווה עונש כבד והוא משלם על השלכותיו עד היום. מבקש סליחה ולוקח אחריות מלאה על מעשיו. רוצה לחזור לשגרת חייו הנורמטיבית, הוא מטפל בבעיה הפסיכיאטרית ממנה סובל, ואינו נמצא בחברה עבריינית.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

12. כתב האישום אוחד בשני אישומים, אשר יש ביניהם קשר ענייני הדוק מבחינת מהותם ומועדם, ומכאן שמדובר באירוע אחד, שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם הזכות לביטחון ולחופש הבחירה, הזכות לביטחון הגוף ולשגרת חייו וזכות הקניין. נטיית הפסיקה היא להחמרה עם נאשמים בעבירות סחיטה באיומים הן נוכח חומרתה של העבירה והן נוכח הקושי האינהרנטי של נפגע העבירה להתלונן בשל קשר השתיקה שנוצר בין העברין לנפגע העבירה (בעניין זה ראו: ע"פ 5769/14 **אלרועי נ' מדינת ישראל** [20.9.15]; ע"פ 3856/13 **גוני נ' מדינת ישראל** [3.2.14]; ע"פ 2048/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** [14.11.18]).

בעניין הערכים המוגנים הנפגעים בעבירת סחיטה באיומים, יפים דבריו של כב' השופט דנציגר בע"פ 2580/15 **חסן נ' מדינת ישראל** (23.9.14):

"סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשלוות נפשו ובביטחונו. היא משבשת את מרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. היא מהווה עשיית דין עצמי וגורמת לשלילת קניינו של האחר תוך פגיעה בחירותו. יתרה מכך, "מערכת היחסים" שבין הסוחט לנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט "קשר של שתיקה" אשר יקשה עליו להתלונן. ענישה מוחשית עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה, הן על ידי תמרוץ הנסחט להתלונן והן על ידי הרתעת הסוחט".

על אודות חומרת העבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 סיפא ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצדה - 9 שנות מאסר.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני, וזאת נוכח מסכת האיומים שהופנו למתלון והלחץ שהפעילו עליו הנאשמים, הסכום שהועבר על ידו לנאשמים והחזרתיות שבמעשה. איומי הנאשם הכוללים איום שאנשים יגיעו לביתו של המתלון ואיומים בפגיעה פיזית מחמירים את הפגיעה בערכים המוגנים. כך גם העובדה שמדובר באיומים שהופנו כלפי שני מתלונים שונים.

14. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון ופעולות הכנה. הנאשם והנאשם 2 יצרו פרופיל פיקטיבי ברשת חברתית של קטינה בת 15 והתכתבו עם גברים שונים. הנאשמים או מי מטעמם התכתבו בצ'אט ובהמשך בווטסאפ עם המתלון תוך שהם מתחזים לקטינה בת 15 ובהמשך לכך שלחו לטלפון של המתלון הודעה מאיימת תוך שהם מתחזים לאביה של הקטינה. המתלון שנבהל מההודעה התקשר למספר הטלפון שבו נערכה ההתכתבות, והנאשם איים עליו והורה לו לשלם סך של 20,000 ₪ כדמי סחיטה. לאחר דין ודברים שכלל איומים מצדו של הנאשם, הסכום חולק לתשלומים. המתלון העביר סך של 4,000 ₪ לידי הנאשם 2 במקום המסירה כפי שהורה לו הנאשם. מיד לאחר מכן התקשר הנאשם למתלון והורה לו להעביר את התשלום הבא על סך 6,000 ₪ למחרת היום, והמתלון מסר את הכסף לנאשם 2 באותה נקודת מסירה. דקות לאחר מכן התקשר הנאשם למתלון והורה לו להעביר את עשרת אלפים השקלים הנותרים עד למועד מסוים, וכאשר המתלון השיב כי אין ביכולתו לעמוד בתשלום דמי הסחיטה, הנאשם צרף לשיחה את הנאשם 2 והם הסכימו לדחיית התשלום בשלושה ימים נוספים. במועד שנקבע לתשלום התקשרו הנאשמים למתלון ומשלא ענה לשיחות, שלחו לו הודעות מאיימות. לבסוף המתלון ענה לשיחת טלפון נוספת מהנאשם והסביר כי הוא מנסה להשיג את הכסף והנאשם שב ואיים עליו. המתלון פנה למשטרה, ובתאום עמה נערכו השיחות, הנאשם 2 ענה והורה לו להגיע עם הכסף לנקודת המסירה. בהמשך הנאשם התקשר למתלון והנחה אותו להגיע לנקודה מסוימת, לשם הגיע המתלון והעביר סכום כסף בסך של 5,000 ₪ לנאשם 2.

באותה התקופה הנאשם או מי מטעמו התכתב בצ'אט ובהמשך בווטסאפ עם מתלון נוסף כשהוא מתחזה לקטינה בת 15. בהמשך לכך התקשרו הנאשם ואחרים למתלון הנוסף וכחלק ממצג השווא שוחחה עם המתלון הנוסף אישה, שהציגה עצמה בפניו כקטינה. למחרת הנאשם או מי מטעמו כתב הודעה מאיימת למתלון הנוסף והציג עצמו כאביה של הקטינה. באותו היום הנאשם התקשר מספר פעמים לטלפון של המתלון הנוסף ושלה הודעות מאיימות.

חלקו היחסי של הנאשם הוא מרכזי ודומיננטי בעבירה. באישום הראשון, הוא יצר יחד עם הנאשם 2 את הפרופיל הפיקטיבי ברשת החברתית, התכתב יחד עם הנאשם 2 עם גברים שונים ובכלל עם המתלון. בהמשך הוא פנה למתלון ביחד עם הנאשם 2 תוך שהתחזה לאביה של הקטינה ואיים על המתלון. הנאשם היה זה ששוחח עם המתלון בטלפון, איים עליו ודרש ממנו את דמי הסחיטה, הסכים לחלק את הסכום לתשלומים וגם המשך השיחות עם המתלון נעשו על ידו. הנאשם הנחה את המתלון להגיע למקום מסירת הכסף ואילו הנאשם 2 היה זה שהגיע למקום ונטל את הכסף. באחת השיחות שקיים עם המתלון, אמר הנאשם למתלון שהוא צריך להתייעץ עם שותפיו, וצירף לשיחה את הנאשם 2. לאחר שהמתלון פנה למשטרה והתקשר למספר הטלפון, נענה על ידי הנאשם 2 שהורה לו להגיע עם הכסף למקום מסוים ובסמוך לאחר מכן הנאשם התקשר למתלון והנחה אותו להגיע למקום המסירה שם המתין הנאשם 2. הנאשם 2 הורשע כמסייע לביצוע העבירה באישום הראשון. באישום השני פעל הנאשם בעצמו עם אחרים שזהותם אינה ידועה, והוא המבצע של עבירת האיומים. הנאשם 2 לא נטל שום חלק באישום השני.

בהתבוננות כוללת על כתב האישום המתוקן, סבורני כי חלקו של הנאשם משמעותי יותר מחלקו של הנאשם 2, אם כי תפקידו של הנאשם 2 כמסייע הוא ברף גבוה של סיוע. גם מתוך הדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן, עולה שחלקו של הנאשם בעבירה, היה דומיננטי יותר מחלקו של הנאשם 2, אשר תפקידו היה בעיקר איסוף הכסף.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה כולל נזק ממוני בסך של 10,000 ₪ אשר נמסרו לנאשמים ולא הושבו. זאת לצד פגיעה

באוטונומיה ובזכות לבחירה חופשית של המתלונן. בנוסף תאר המתלונן נזק רגשי הכולל תחושת פחד קשה, חוסר שינה, חשש לחייו ולחיי בני משפחתו. בנוסף תאר נזק ממוני נוסף לסכום דמי הסחיטה שהעביר לידי הנאשם הקשור בכך שנאלץ לשכור שירותי עו"ד.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הן בצע כסף, קשיים כלכליים ודפוסים עברייניים.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.15), קיבל בית המשפט העליון את ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סחיטה באיומים. הנאשם פנה למתלונן אשר נהג לבלות במועדוני לילה, אמר לו שבידיו חומרים שמעידים כי הוא בילה במועדונים עם נשים, דרש מהמתלונן סך של 200,000 ₪ אחרת יפרסם את מעשיו בקרב משפחתו וסביבתו. הנאשם יצר קשר עם המתלונן פעמים רבות בדרישה לקבל חלק מהסכום. במקרה נוסף הנאשם פנה למתלונן נוסף - נשוי המשתייך למגזר החרדי שבילה במועדון עם אישה. הנאשם דרש ממנו לשלם לו 40,000 ₪ פן יעביר את החומרים שמראים את מעשיו. למחרת פנה למתלונן שוב בדרישה לקבל את הכסף ואיים שישלח חוקר לביתו. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין **18 ל-36 חודשי מאסר לכל אישום**. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד נדון לעונש של 5 וחצי שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי בשל עקרון האחידות בענישה יש מקום להקל בעונשו של הנאשם והעמידו על **60 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 7166/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.2.16), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של סחיטה באיומים וזיוף. הנאשם ואשתו נהגו להגיע לצימר של המתלונן, הציעו ועודדו אותו לקיים יחסי מין עם אשת הנאשם. המתלונן נעתר להצעה, ובמהלך המעשים הנאשם צילם את המתלונן. בשלב זה החליטו בני הזוג לסחוט את המתלונן, והנאשם התקשר אליו, אמר לו שיש בידיו תמונות שלו מקיים יחסי מין ודרש ממנו סך של 50,000 ₪. המתלונן העביר לידי הנאשם את הסכום. בנוסף הנאשם זייף חתימה על צ'ק שהגיע לידיו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי נדון לעונש של **40 חודשי מאסר בפועל** (44 חודשים, כולל הפעלת מאסר מותנה).

ג. בע"פ 357/15 **כעאבנה נ' מדינת ישראל** (6.5.15), קיבל בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של סחיטה באיומים. הנאשם קשר קשר עם אישה שניהלה רומן עם המתלונן, ובהתאם לתכנית כאשר היו המתלונן והאישה במצב אינטימי, נכנס הנאשם לחדרם, אמר למתלונן שכל שאירע צולם ואיים שפיץ את הצילומים ויעבירם לאשתו ולילדיו, אם המתלונן לא ישלם סך של 2 מיליון ₪. הנאשם המשיך להתקשר למתלונן, והמתלונן מסר לו 50,000 ₪. הנאשם אף פנה לילדיו של המתלונן וקבע להיפגש עמם. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי נדון לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו והעמידו על **30 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 3791/18 **לוי נ' מדינת ישראל** (2.10.18), דחה בית המשפט העליון ערעורם של שני נאשמים שהורשעו על פי הודאתם בעבירה של סחיטה באיומים. לאחר שהמתלונן חתם על הסכם פירוק שותפות עם שותפו לעסק, הגיעו הנאשמים לעסק של המתלונן ואמרו לו ששמעו מהשותף כי המתלונן גנב ממנו כסף בתקופת השותפות ודרשו ממנו לשלם מיליון ₪ שיתחלקו בין הנאשמים לבין השותף לשעבר. לאחר מכן הציעו הנאשמים להיכנס כשותפים לעסק או שהעסק יימכר והסכום

שיתקבל תמורתו יתחלק בינו לבין הנאשמים. המתלון לא נענה לדרישות והנאשמים איימו שיפגעו בו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד נדונו לעונש של **28 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 2200/16 **סויטאת נ' מדינת ישראל** (21.7.16), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחיטה באיומים. הנאשם פגש את המתלון באקראי ובהמשך לכך הם החלו לקיים יחסי מין. הנאשם דרש מהמתלון את הכסף המזומן שהיה בכיסו, תווי קנייה, כרטיס האשראי ואת הקוד הסודי ואיים שאם לא ייתן לו את מבוקשו יתקשר להוריו של המתלון ויחשוף את היותו הומוסקסואל. כאשר ביקש את רכשו בחזרה איים עליו הנאשם שיכה אותו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי שמצבו הנפשי והקוגניטיבי מורכב נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 2048/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.11.18), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחיטה באיומים. הנאשם ואחר החליטו לסחוט כספים מחייל אותו הכירו. הם העבירו מסר למתלון שעליו להעביר סך של 3,000 ₪ וכי אם לא יעשה כן יפגעו בו. המתלון העביר לנאשמים את הסכום המבוקש. בהמשך, בעקבות הסחיטה, מסר המתלון סך של 4,000 ₪ נוספים. הנאשם המשיך לדרוש סכומים נוספים תוך איום שיפגעו במתלון אם לא יעביר את הכסף. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי נדון לעונש של **22 חודשי מאסר בפועל**.

ז. ברע"פ 1788/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.3.19), דחה בית המשפט העליון בקשת ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של סחיטה באיומים וגניבה. הנאשם נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת אשר הונח על המושב הקדמי ברכבה, כאשר שהתה במושב האחורי של הרכב במצב אינטימי עם אדם אחר. בהמשך יצר עמה קשר טלפוני, טען שיש ברשותו סרטונים המוכיחים שהיא בוגדת בבעלה, איים שפיץ אותם ודרש ממנה סך של 50,000 ₪. בהמשך התקשר אליה מספר רב של פעמים ושלח הודעה מאיימת שיעביר את הסרטון לבעלה ואף התקשר לבעלה ושאל אותו האם זו סיפרה לו על האירועים. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם ללא עבר פלילי, נדון לעונש של **10 חודשי מאסר בפועל**.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-12 ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל**.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ואולם סבורני שאין מקום לקבל את המלצתו זו. שירות המבחן תאר את יחסו של הנאשם לעבירה תוך שהוא ממזער את התנהלותו הבעייתית ומתקשה להכיר בפגיעתו במתלוננים. אף שגילה מודעות ראשונית לקשייו בוויסות דחפים בתקופת צו פיקוח המעצר, התרשם שירות המבחן שהנאשם אינו ער לדפוסיו האלימים והכוחניים כאשר אף במסגרת הקשר עם הנאשם עלו התנהגויות תוקפניות, אימפולסיביות וחסרות גבול מול אנשי הצוות. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה שתוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית וסבר שהנאשם זקוק לטיפול בין היתר לקבלת כלים לזיהוי מצבי סיכון עברו ודרכי התמודדות. הנאשם הביע עייפות מאורח חייו השולי ורצון לקבלת כלים, והביע מוטיבציה מילולית ראשונית להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. סבורני כי אין בכך כדי להצביע על סיכוי ממשי לשיקומו של הנאשם באופן המאפשר קבלת המלצת שירות המבחן תוך חריגה ממתחם העונש.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 39 גרוש ואב לילדים. הנאשם סובל בתקופה האחרונה מבעיה רפואית בגינה נוטל קנאביס רפואי. לאורך חייו התקשה להסתגל למסגרות חיו, מגיל צעיר התנהל באופן לא יציב, היה מעורב בחברה שולית וצרך סמים, כאשר בשנים האחרונות חלה התמתנות במעורבותו השולית והוא הפסיק לצרוך סמי רחוב. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם ובפרט נוכח מצבו הרפואי ויקשה על ילדיו נוכח מצבו המורכב של בנו. הנאשם הודה במעשיו בעבירה, אולם שירות המבחן - על אף המלצתו החיובית - התרשם שהוא נוטה למזער את התנהלותו הבעייתית ומתקשה להכיר בפגיעתו במתלוננים בשל תפיסתו כי מעשיהם חמורים ממעשיו. הנאשם ביטא עייפות מאורח חייו השולי והביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול שירות המבחן. הנאשם אף החל בטיפול פסיכותרפי פרטי, אשר כלל מספר פגישות שבהן עסק בחשבון נפש הקשור להסתבכותו עם החוק ולהתנהלותו. עברו הפלילי של הנאשם כולל שש הרשעות קודמות בין השנים 1998-2008 אשר התיישנו אך טרם נמחקו, בגין עבירות של איומים והטרדה, עבירות מתחום הסמים, עבירות רכוש ועוד.

עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן בן השנה וחמישה חודשים מאז ביצוע העבירה ולתקופה בה שהה הנאשם במעצר ובתנאים מגבילים.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות המבחן מרמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה שתוצאותיה ככל שתתרחש צפויות להיות ברמה בינונית, ובהתייחס לגורמי סיכון במצבו של הנאשם בין היתר לנטייתו לפנות למענים שוליים במצבי קושי ומצוקה, היעדר כלים להתמודדות מקדמת ונטייה להתמכרות.

20. **עקרון האחידות בענישה** הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי שנועד להבטיח שוויון בפני החוק. עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות, בנסיבות דומות ומקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים באותה פרשה. במקרה זה מדובר בשני נאשמים באותה פרשה. הנאשם 2 הורשע בעבירה של סיוע לסחיטה באיומים, באישום הראשון בלבד, בעוד שהנאשם הורשע בביצוע עיקרי של סחיטה באיומים, באישום הראשון, וכן באיומים באישום השני (כלפי מתלונן נוסף). כפי שתואר בפרק העוסק בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מעשיו של הנאשם 2 באישום הראשון מהווים רף גבוה של סיוע. יחס המוצא בין מסייע למבצע עיקרי בעונש, הוא מחצית עונשו של המבצע העיקרי, ואולם נוכח חלקו המשמעותי של המסייע באישום הראשון, סבורני שאין מקום לקבוע את עונשו של הנאשם על כפל העונש שהוטל על המסייע (קרי: 14 חודשים), אלא על עונש מעט נמוך מכך, וזאת אף בהתחשב באישום השני, וכן בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה של שני הנאשמים.

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של מתחם העונש, לצד עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **13 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 21.6.20 ועד ליום 8.7.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת סחיטה באיומים.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר עבירת איומים.
- ד. פיצוי בסך 7,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-7 תשלומים חודשיים עומד 10

שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 16.1.21 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשפ"ב, 30 נובמבר 2021, בנוכחות הצדדים.